

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C)– Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničen;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU

- Tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep krši člen 107(1) PDEU, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena dodatna dajatev EEG in posebna ureditev nadomestil ne bi pomenila dodelitve državnih sredstev ali sredstev pod državnim nadzorom. Vsa dejstva, potrebna za opredelitev tega ukrepa, naj bi bila ugotovljena v predhodnem postopku med Komisijo in Zvezno republiko Nemčijo. Obstajali naj ne bi več nobeni dvomi, ki bi jih morala Komisija razjasniti v postopku v skladu s členom 108(2) PDEU in členom 4 (4) Uredbe (ES) 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU in načela pravne varnosti

- Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je Komisija kršila člen 108(1) PDEU in načelo pravne varnosti s tem, da je uporabila postopek za nove pomoči v skladu s členom 4(4) Uredbe št. 659/1999 namesto postopka za obstoječe pomoči iz člena 17 in naslednjih Uredbe št. 659/1999, da bi preverila svojo začasno oceno zakona EEG kot pomoč. V zvezi s tem zlasti poudarja, da Komisija v Sklepu z dne 22. maja 2002 zakona EEG iz leta 2000 ni opredelila kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni bilo prenosa državnih sredstev. Spremembe zakona EEG iz leta 2000, ki so vodile do zakona EEG iz leta 2012, naj v primerjavi s Sklepom Komisije z dne 22. maja 2002 ne bi bile bistvene. Komisija bi zato lahko spremenjeno pravno mnenje uveljavljala v postopku po členu 108(1), ne da bi bremenila tožečo stranko.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine o temeljnih pravicah in pravice do izjave

- Tožeča stranka dalje trdi, da je tožena stranka sprejela izpodbijani sklep, ne da bi pred tem tožeči stranki dala možnost, da se izjavi.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovensčini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 17. aprila 2014 – ArcelorMittal Hamburg in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-235/14)

(2014/C 223/19)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Hamburg, Nemčija), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Bremen, Nemčija), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Nemčija) in ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (zastopnika: H. Janssen in G. Engel, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 v zadevi Državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in znižana dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike razglasi za ničnega;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU

- Tožeče stranke trdijo, da je z izpodbijanim sklepom kršen člen 107(1) PDEU, saj naj v zakonu o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) predvidena znižana dodatna dajatev EEG in posebna shema kompenzacijskih nadomestil ne bi pomenili pomoči, ki jo dodeli država članica, ali kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev. Vsa dejstva, pomembna za opredelitev teh ukrepov, naj bi bila ugotovljena v predhodnem postopku med Komisijo in Zvezno republiko Nemčijo. Menijo, da ne bi smelo biti več dvomov, ki jih je Komisija morala ugotoviti v postopku v skladu s členom 108(2) PDEU in členom 4(4) Uredbe (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 108(1) PDEU in načela pravne varnosti

- Tožeče stranke na tem mestu trdijo, da je Komisija s tem, da je pri preverjanju njihove začasne ocene dodatne dajatve EEG kot pomoči namesto postopka za obstoječe pomoči v skladu s členom 17 in naslednjimi Uredbe št. 659/1999 uporabila postopek za nove pomoči v skladu s členom 4(4) Uredbe št. 659/1999, kršila člen 108(1) PDEU in načelo pravne varnosti. V zvezi s tem zlasti navajajo, da Komisija s sklepom z dne 22. maja 2002 zakona EEG iz leta 2000 ni uvrstila kot pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, ker ni prišlo do nikakršnega prenosa državnih sredstev. Spremembe od zakona EEG iz leta 2000 do zakona EEG iz leta 2012 naj v primerjavi z odločbo Komisije z dne 22. maja 2002 ne bi bile bistvene. Komisija bi morala svoje spremenjeno pravno mnenje zato uveljavljati v postopku na podlagi člena 108(1) PDEU, ne da bi bremenila tožeče stranke.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine o temeljnih pravicah in pravice do izjave

- Tožeče stranke poleg tega trdijo, da je tožena stranka izdala izpodbijani sklep, ne da bi pred tem tožečim strankam dala možnost podati svoje stališče.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 16. aprila 2014 – Kronotex in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-236/14)

(2014/C 223/20)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Nemčija), Kronoply GmbH (Heiligengrabe) in K Face GmbH (Heiligengrabe) (zastopnika: H. Janssen in G. Engel, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija